

Sygn. akt VU 217/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : starszy protokolant sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **K. D.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek opiekuńczy

na skutek odwołania **K. D.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 lipca 2017 roku

sygn. 340000/ (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej K. D. prawo do zasiłku opiekuńczego za dzień 22 maja 2017 rok oraz 29 maja 2017 rok.

Sygn. Akt V U 217/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił K. D. prawa do zasiłku opiekuńczego za dzień 22 maja 2017 roku oraz za dzień 29 maja 2017 roku. W uzasadnieniu podał, iż we wskazanych dniach opiekę nad L. D. mógł sprawować ojciec dziecka, pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym. (vide akta organu rentowego)

Od niniejszej decyzji ubezpieczona wniosła odwołanie wskazując, iż mąż sprawował opiekę nad starszą nieletnią córką, ponadto szpital, w którym leczyła się chora córka w godzinach, w których musiałaby się zamienić opieką jest zamknięty. (vide k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia. (vide k.3)

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 6 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił K. D. prawa do zasiłku opiekuńczego za dzień 22 maja 2017 roku oraz za dzień 29 maja 2017 roku. W uzasadnieniu podał, iż we wskazanych dniach opiekę nad L. D. mógł sprawować ojciec dziecka, pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym.

Dowód: akta organu rentowego

Córka ubezpieczonej L. D. (2 lata) zachorowała na obustronne zapalenie płuc z koniecznością pobytu w szpitalu od 20 maja 2017 roku. Ubezpieczona otrzymała zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy z powodu sprawowania opieki nad córką L. D. w okresie od 20 maja 2017 roku do 30 maja 2017 roku. W okresie tym brak było domownika mogącego zapewnić opiekę nad chorym dzieckiem. Ojciec dziecka i mąż ubezpieczonej J. D. w dniach od 22 do 26 maja 2017 roku oraz od 29 do 31 maja 2017 roku pracował w godzinach od 24:00 do 07:30. Zajmował się domem i sprawował także pieczę nad starszą córką. Ubezpieczona, gdyby nie sprawowała opieki, pracowałaby w tych dniach w godzinach od 05:00 do 13:00. Szpital, w którym przebywała ubezpieczona z dzieckiem był zamknięty w godzinach, w których ubezpieczona musiałaby opuścić szpital w celu udania się do pracy a w których ojciec dziecka miałby przybyć do szpitala w celu sprawowania opieki nad córką.

Dowód: wniosek o zasiłek opiekuńczy, zaświadczenie lekarskie, oświadczenie ubezpieczonej – akta organu rentowego, przesłuchanie ubezpieczonej k.12v

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania ubezpieczonej, które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniają tworząc wyrazisty obraz całości sprawy. Podkreślić należy, iż organ rentowy w niniejszym postępowaniu nie wykazał żadnej inicjatywy dowodowej, pełnomocnik nie składał żadnych wniosków dowodowych, nie stawiał się na posiedzeniu i nie ustosunkował się do przesłuchania ubezpieczonej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Organ rentowy kwestionował prawo ubezpieczonej do zasiłku opiekuńczego w dniach 22 i 29 maja 2017 roku z powodu pozostawania we wspólnym gospodarstwie domowym innego członka rodziny mogącego zapewnić opiekę nad chorym dzieckiem- ojca dziecka.

Przesłanki nabycia przez osobę ubezpieczoną prawa do zasiłku opiekuńczego zostały wskazane w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. Nr 60, poz. 636.)

Jak stanowi art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat.

Z kolei zgodnie z przepisem art. 34 zd. pierwsze ustawy, zasiłek opiekuńczy nie przysługuje, jeżeli poza ubezpieczonym są inni członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym, mogący zapewnić opiekę dziecku lub choremu członkowi rodziny.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż spełnione zostały przesłanki nabycia przez ubezpieczoną prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 20 maja 2017 roku do 30 maja 2017 roku, w tym także za dni 22 i 29 maja 2017 roku.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, iż w ww. dniach poza ubezpieczoną brak było innych członków rodziny, którzy mogliby zapewnić opiekę nad jej 2 letnią córką przebywającą w szpitalu.

Co prawda we wskazanych w decyzji dwóch dniach istniała teoretyczna możliwość zastąpienia ubezpieczonej przez ojca dziecka, ale byłoby z punktu widzenia logiki i doświadczenia życiowego działanie nieuzasadnione. Mąż ubezpieczonej bowiem choć pracę w przedmiotowych dniach rozpoczął dopiero o godz. 24:00, to miał pod opieką w tym czasie drugą małą córkę i zajmował się domem. Był to dla niego czas odpoczynku (przygotowania) do pracy na nocnej zmianie. Pozostawał wtedy w dyspozycji pracodawcy (który w każdej chwili by uprawniony aby wezwać go do pracy), a co za tym idzie gdyby miał sprawować w ten dzień opiekę na znajdującą się w szpitalu córką to z punktu widzenia przepisów prawa pracy powinien uzyskać na te dni zwolnienie z pracy (tj. wystąpić o zasiłek opiekuńczy). W tej sytuacji powstałaby konieczność wystawiania przez lekarzy kilku zaświadczeń lekarskich dla ubezpieczonej oraz jej męża i to obejmujących pojedyncze dni. Ponadto mąż ubezpieczonej nie miał faktycznej możliwości sprawowania opieki nad córką w szpitalu, gdyż musiałby przybyć do szpitala o godzinie 04.00 by „wymienić” matkę dziecka (pozostawiając przy tym bez opieki starszą córkę) a placówka o tej porze była zamknięta. Podobnie należy ocenić możliwość rozpoczęcia sprawowania opieki nad chorym dzieckiem od niedzieli.

Bezsporna była konieczność opieki rodzica nad L. D. w szpitalu. Dziecko miało tylko dwa lata, nie przebywała wcześniej w szpitalach i w ogóle bez matki nie wyjeżdżała poza dom. Dziecko bało się tego pobytu, płakało i tęskniło za najbliższymi. Z relacji ubezpieczonej wynika, że dziecko chciało być wtedy tylko z nią (ubezpieczona nie mogła nawet wyjść do toalety bez płaczu córki), więc gdyby nawet teoretycznie istniał tak możliwość to niczym nieuzasadnione było wymaganie pozostawienia dziecka pod opieką innej osoby (nawet jeśli były to ojciec dziecka). Okoliczność, że dziewczynka była w szpitalu nie oznacza – jak wskazuje doświadczenie i praktyka- że miała przez to zapewnioną należytą z uwagi na swój wiek opiekę. Dziecko cierpiało na bardzo uciążliwe schorzenie, w między czasie dostało biegunkę. Wymagała znacznej troski, w tym przebiegania. W tej sytuacji, uwzględniając naturalne silne przywiązanie dwuletniego dziecka do matki oraz stres związany z pobytem szpitalu i przebiegiem choroby, dokonany wybór postępowania przez ubezpieczoną i jej męża był jak najbardziej zasadny i usprawiedliwiony.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku opiekuńczego za dzień 22 maja 2017 roku oraz 29 maja 2017 roku.